

Nəsir İmanquliyev tələbələrini bir qrupu ilə Həsən bəy Zərdabinin məzarını ziyarət edir

...Qəzet çıxarmaqdan qeyri əlac yoxdur...

Hər kəsi çağırıram - gəlmir, göstərirəm görmür, deyirəm - qanmur. Axırda gördüm ki, onları haraylayıb çağırmaqdan, onlara deməkdən başqa bir qeyri əlac yoxdur. Olmaz ki, mənim sözümlü eşidənlərdən heç bir qanan olmasın. Necə ki, bulağın suyunun altına nə qədər bərk daş qoyasan, bir neçə ildən sonra su tökülmədən o bərk daş mürür ilə əriyib dəşilir, habelə söz də. Ələlxüsus doğru söz. Belədə qəzet çıxarmaqdan qeyri əlac yoxdur.

...Heç olmaz ki, doğru söz yerdə qalsın. Hər ildə on qəzet oxuyandan birisi oxuduğunu qansa, onların qədəri ilbəil artar.

Sonra düşmənin düşmənliliyi, dostun dostluğu və dost göstərən doğru yolun doğru olması aşkar olar.

Həsən bəy Zərdabi

...Sanballı vəzifə tutsam da, ürəyim qəzet redaktorluğunda idi...

Hələ ötən əsrin 50-ci illərində Mərkəzi Komitədə işləyərkən şəhərin öz qəzetini açmaq fikrini beynimdə çox dolandırardım. Yeni açılacaq qəzetin adını, həcmi, nizamnaməsini öz-özümə götür-qoy etmişdim. Və belə bir qəzetin açılmasının zəruriliyini nəzərə alaraq Mərkəzi Komitə qarşısında məsələ qaldırmışdım. Məni müdafiə edənlər də olmuşdu, ağır büzənlər də. Lakin sağlam düşüncəli adamların fikirləri üstün gəldi. Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsi "Bakı" axşam qəzetinin yaradılması barədə qərar qəbul edib təsdiq üçün Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinə göndərdi. Qərar Moskvada xeyli ləngidi. İş elə gətirdi ki, qərar təsdiq olub qayıdanadək məni Azərbaycan Radio Verilişləri Komitəsinə sədr təyin etdilər. Səkkiz ayadək orada işləmişdim ki, şad xəbər gəldi. Şəhər qəzeti açmaq barədə Azərbaycan Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin qərarını Moskvadan təsdiq edib qaytarmışdılar. Bu xəbəri mənə Mərkəzi Komitənin məsul işçisi rəhmətlik Şıxəli Qurbanov telefon vasitəsilə demişdi.

Onda çox sevinmişdim. Radio Verilişləri Komitəsində sədr işləsəm də, sanballı vəzifə tutsam da, ürəyim çoxdan arzusunda olduğum qəzet redaktorluğunda idi. Mərkəzi Komitədən mənə həvalə olundu ki, yeni qəzet açmaq üçün təşkilat işlərini yoluna qoyum. Eyni zamanda qəzetə rəhbərlik də mənə tapşırılmışdı. Hər şeyin planını bir neçə ay əvvəlcədən beynimdə cəmləşdirmişdimsə də, hazırkı işləri yenə 4-5 ay çəkdi. Nəhayət, 1958-ci il yanvarın 10-da Azərbaycan paytaxtının adı daşıyan "Bakı" adlı qəzetin ilk sayı işıq üzünə gəldi. Qəzetin elə birinci sayından, şəhərin qaynar həyatını, quruculuq işlərini işıqlandırmağa çalışdıq. Qəzet yaxşı yazıları ilə hörmətlənir. Onu oxunaqlı edən həm də müəlliflərin nüfuzu, qələmlərinin kəsərliliyidir. Biz ilk növbədə qəzetin ətrafına güclü qələm sahibləri toplamağı, sənət adamlarının yazılarını verməyi vacib sayırdıq. Adli-sanlı adamların, yazıçı və şairlərimizin qələmindən çıxan hekayələr, öçerklər, reportajlar oxucuların qəlbinə yol tapır, onlar tərəfindən rəğbətlə qarşılanırdı.

Nəsir İmanquliyev